

Kastmine on suur kunst

REPRO

Taimede kastmine on oskus, mida tihti alahinnatakse. Seetõttu kohtab sageli just uutes aedades nn rebasesabadeks muutunud okaspuid ning osaliselt kuivanud lehtpuid ja -põõsaid.

Levinuim viga on see, et kastetakse küll tihti, kuid mitte põhjalikult. Aiapidaja arvab, et kerge vihmababin, sorts kastekannust, kiire jooki kastmisvooliku-ga või 15 minutit vett loopivate plastlilledel jm viguritega ongi piisav.

Paraku saab sedasi märjaks heal juhul vaid mulla pealmine kiht. Lehtpuud ja -põõsad annavad veepuudusest märku kiiresti, okaspuudel aga võivad kastmisvead ilmnedas alles järgmisel aastal. Kahjuks ei anna siis enam midagi päästa.

Lihntne kastmisreegel – 10 liitrit ja 10 cm

Taimed saavad piisavalt kastetud, kui peate meeles arvuga 10 seostuvaid reegleid:

- 1 m² kastmisel 10 liitri veega saab muld märjaks umbes 10 cm sügavuselt.
- 1 m kõrguse puu kastmiseks arvestage 10 liitrit vett.

10 cm sügavuselt märg pinnas on piisav muru, suvelilledel ja madalakasvatuliste püsikute jaoks. Ülejäänud aiataimedele on seda aga vähe. Sellisel kastes ja väetades meelitame juured mulla pinnapealsesse kihti, mis muudab taimed külma- ning põuahellaks.

Millal ja kui palju?

Kastmisvajadus ja -tihedus sõltuvad tegelikkuses paljudest muutujatest, mis teeb asja keeruliseks.

- Taimed jagunevad veevajaduse järgi kuivalembestest kuni vees kasvavateni välja.
- Noor taim vajab oma eakast naabrist rohkem vett (mitte koguselt, vaid kastmise tiheduselt).
- Kohaleveetud mullale istutatud taimi tuleb tihedamalt kasta, sest selline segatud ja sõelutud muld peab enne mõned aastad seisma-vajuma, enne kui tekib vajalik struktuur ning muld hakkab korralikult vett juhtima ja hoidma.

- Istutatud puud-põõsaid ja püsikuid tuleb esimesel kahel aastal kindlasti sagedamini kasta, kuna nad ei ole veel korralikult juurdunud.

- Multšitud taimede puhul kontrollige kindlasti, et ka muld saab märjaks, mitte ainult multšikiht.

- Arvestage, et osa kastmisvett valgub mujale, kui taimed kasvavad kallakul või on istutatud multšikangale, kui muld on liiga kuiv ja paakunud.

- Suuremate mullapalliga istutatud taimede korral ei suuda juurestik rahuldada taime maapealse osa vee- ja toitainetevajadust. Sellisel juhul aitab kuival ajal kastmine ning väetamine lehe/okka kaudu: vihmutage taimi hommikul ajal või siis, kui päike ei paista. Mainitud probleem võib tekkida enamasti siiski vaid suuremate okaspuude puhul, lehtpuudel harvem.

- Päikesel kätas kasvavad taimed vajavad tihedamalt kastmist kui need, mis on varjus.

- Liivasel pinnasel kasvavaid taimi tuleb kasta tihedamalt kui savikal mullal kasvavaid.

Parim aeg: varahommik või hilisõhtu

Sobivaim aeg kastmiseks on varane hommik või hiline õhtu, sest siis on õhk jahedam, niiskust aurub mullapinnalt vähem ja taimel jääb rohkem vett. Varahommikul või õhtul kastes taimel küllaldaselt aega, et end kuumaks päikeseliseks ajaks piisavalt veega varustada.

Õhtust kastmist vältige taimede puhul, mis kipuvad kergemini haigestuma seenhaigustesse (roosid, aed-leekilled jt).

Oluline on kasta taimedele mulda, mitte valada vett taimedele. Eriti tähtis on seda arvestada siis, kui teil pole võimalik kasta õhtul või hommikul ning peate seda tegema kuumal päeval. Kui külm kastmisvesi satub